

april 2010
PPM

provinciaal platform minderheden
Gazet

Van de redactie

Voor u ligt de tweede editie van de PPM-Gazet van 2010. De eerste uitgave van dit jaar was geheel gericht op de gemeenteraadsverkiezingen van 3 maart. PPM heeft in de periode van januari tot en met 3 maart verspreid over de provincie diverse bijeenkomsten georganiseerd om informatie te verstrekken en voorlichting te geven over deze verkiezingen. En met succes. De voorlichtingsbijeenkomsten zijn druk bezocht en veel allochtone kandidaten hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt zich te presenteren en mensen te overtuigen van het belang om te gaan stemmen.

En op 9 juni gaan we met zijn allen opnieuw naar de stembus. Dan kiezen we de leden voor de Tweede Kamer. Ook voor deze verkiezingen is elke stem belangrijk! In dat kader heeft PPM op 27 maart jl. een startbijeenkomst georganiseerd in Helden met organisaties en sleutelfiguren. Met als doel met elkaar van gedachten te wisselen over de wijze waarop we de provincie in kunnen trekken om aandacht te vestigen op deze Tweede Kamer verkiezingen. Het verslag van deze bijeenkomst kunt u in deze Gazet lezen.

Marokkaanse Ouderenbond in Nederland opgericht

Op zondag 28 maart is de Marokkaanse Ouderen Bond in Nederland, MOBiN, officieel van start gegaan. De ruim 100 aanwezige lokale en regionale vertegenwoordigers kozen op deze dag een landelijk bestuur.

De MOBiN komt op voor de belangen van Marokkaanse ouderen in Nederland met als doel volwaardige deelname aan de samenleving en een verzorgde oude dag. In zes provincies zijn inmiddels regionale platforms voor de MOBiN opgericht.

Het SMN nam twee jaar geleden het initiatief tot de oprichting van de MOBiN na een onderzoek waaruit bleek dat een groeiende groep Marokkaanse ouderen te kampen had met problemen op het gebied van inkomen, welzijn en zorg. Er bleek behoefte aan een eigen organisatie om deze problemen het hoofd te bieden via belangenbehartiging, voorlichting en eigen initiatieven.

In de afgelopen twee jaar heeft een initiatiefgroep van Marokkaanse ouderen hard gewerkt om de basis te leggen voor een eigen belangenorganisatie. In zes provincies (Noord-Holland, Zuid-Holland, Utrecht, Brabant, Gelderland en Limburg) zijn inmiddels regionale MOBiN-platforms opgericht.

De MOBiN zal Marokkaanse ouderen via regionale bijeenkomsten gaan voorzien van informatie op het gebied van zorg en welzijn,

wonen en mobiliteit en inkomen en pensioenen. Daarbij wordt samengewerkt met overheden en instellingen gericht op ouderen.

Marokkaans-Nederlandse ouderen vanaf 50 jaar kunnen lid worden van MOBiN. In de komende periode begint MOBiN met ledenwerving en gerichte voorlichting over onder andere inkomen en pensioen.

PPM Gazet april 2010

postadres ppm

Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert,
telefoon 0495 541310, e-mail g_m_habets@versatel.nl

redactie

Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets

postadres

PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61

e-mail

m.daniels@maecon.nl

website

www.ppmlimburg.nl

samenstelling

Maecon, Postbus 306, 6400 AH Heerlen,

en redactie

telefoon 045 560 54 61, e-mail info@maecon.nl
website www.maecon.nl

vormgeving en druk

Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt door

Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de Provincie Limburg

Honderd jaar allochtonen in Limburg

De titel van een van de activiteiten in het PPM werkplan met als doel een stuk Limburgse geschiedenis vast te leggen waarin allochtonen een belangrijke rol hebben gehad en nog steeds hebben. We willen laten zien dat allochtonen deel uitmaken van de huidige Limburgse samenleving. Dit jaar staat tevens de herdenking van 40 jaar Marokkaanse migratie naar Limburg centraal.

2

Onlangs waren in een radio-interview enkele mijnwerkers aan het woord in verband met de mijnongelukken in China en Amerika. De oud mijnwerkers gaven aan hoe zwaar het werken in de mijn geweest is. Maar ook hoe belangrijk de samenwerking in zo'n mijn is, zeker ondergronds. De groepscohesie was heel belangrijk. In het gesprek dat we met Dahou Naili voeren, komt dit ook naar voren.

“In de periode 1960/64 zijn veel Marokkanen vanuit Frankrijk naar Limburg gekomen”, zo vertelt Dahou Naili. Hij is op zijn eigen houtje naar Nederland gekomen als een van de Marokkanen die in de Oranje Nassau 2 terecht kwamen. “Er was al aangekondigd dat de mijnen dicht zouden gaan, maar de Marokkanen zijn nog ondergronds gegaan. De huisvesting voor deze groep mijnwerkers was niet echt bevorderlijk voor innige contacten met de Limburgse samenleving. We kwamen terecht in barakken of gezellenhuizen. Sommigen kregen een kamer in een hotel. Om naar het werk te gaan, werden we opgehaald met een bus en ook weer teruggebracht. Het eten werd bereid in gaarkeukens”. Of het allemaal Halal was, dat weet Dahou niet. Er werkte weliswaar een Marokkaan in de keuken. Als je niet in een barak woonde betekende dat in de regel dat je geen contacten met andere emigranten had. Je stond er alleen voor.

“De mensen waren heel vriendelijk”, herinnert Dahou zich nog. “Met andere Marokkanen werd ik opgevangen in het Barakkenkamp De Dem in Hoensbroek. Dit kamp was speciaal opgezet om buitenlandse mijnwerkers op te vangen. Een Limburgse kennis zei tegen me, dit is niets voor jou. Hij zorgde ervoor dat ik op kamers kon wonen in Hoensbroek. Als je gediscrimineerd wordt, kom je maar naar mij voegde mijn vriend er nog aan toe”.

Dahou wilde graag mensen ontmoeten en de taal leren spre-

ken. De Marokkanen onderling kende elkaar ook niet echt. Zijn droom en die van vele Marokkanen was 3 jaar hard werken en dan rijk terug naar Marokko. Dahou was bij zijn aankomst in Nederland pas 19 jaar. Zijn droom heeft hij gaandeweg moeten opgeven omdat hij zich realiseerde dat het zo snel niet ging. En als je deze droom niet opgaf, kon je niet verder in het leven. Er zijn helaas veel mensen in die droom hangen.

Dahou Naili vertelt verder: “Ik heb 5 jaar in de Limburgse mijnen gewerkt en daarna bij de DAF tot 2009. Toen ik begon in de mijn stopten de Nederlandse jongeren met hun werk in

de mijn. Zij gingen studeren, of maakte een keuze om te gaan studeren. Dat kon omdat de Marokkanen naar Limburg waren gekomen. Wij kregen geen voorlichting of Nederlandse les en konden dus ook geen ander werk gaan doen. Nu is dat wel allemaal mogelijk”. Naili maakt de vergelijking met de voeding. Nu eten Nederlanders ook allemaal anders: Italiaans, Spaans, Marokkaans, Turks. Het is allemaal in je directe omgeving verkrijgbaar. Dat was absoluut niet zo in de jaren 60. Tegenwoordig heb je overal winkels met een grote diversiteit aan artikelen uit diverse landen. Zo zie je dat de allochtonen een bijdrage hebben geleverd aan de ontwikkelingen in de samenleving in Limburg en zelfs in Nederland”, besluit Naili zijn verhaal.

In het Limburgs Museum in Venlo is bezig met de voorbereiding voor de tentoonstelling Kleur Bekennen. Hiertoe vindt momenteel een herinrichting in het museum plaats. Een onderdeel is inmiddels voor het publiek toegankelijk. Vanaf 27 maart vertellen Max Hattu, Leyla Cakir en Dahou Naili hun levensverhaal in de expositie “Een karavaan van komen en gaan”.

Pioniers Award voor Mohammed el Amriti en Latifa Lazaar

Het Samenwerkingsverband van Marokkaanse Nederlanders heeft Mohammed el Amriti uit Helden uitgeroepen tot pionier en vrijwilliger van het jaar. Dat gebeurde tijdens de SMN Netwerkdag op 31 januari 2010 in het Spoorwegmuseum te Utrecht. Naast Mohammed El Amriti ontvangt ook mevrouw Latifa Lazaar de prijs. Beiden hebben zich jarenlang als vrijwilliger op velerlei terrein ingezet voor het welzijn van de Marokkaanse gemeenschap. Echte pioniers in de ware zin van het woord.

Mohammed El Amriti

Mohammed El Amriti komt in 1970 naar Helden in Nederland. Hij vindt werk in de ijzergieterij Globe in Tegelen. Medio jaren '70 wordt hij, naast zijn werk, leraar eigen taal voor Marokkaanse kinderen te Venlo in opdracht van de LIS. Daarna is hij leraar OETC aan enkele basisscholen in Weert en Helden. Hij is mede-oprichter van het eerste Marokkaanse voetbalelftal in Venlo, schrijft over de emancipatie van de Marokkaanse vrouw en is bestuurslid van het Marokkaanse Activiteiten Centrum in Venlo. Daar zorgt hij er met anderen voor dat ook vormende en educatieve activiteiten in de programmering worden opgenomen. Hij is mede initiatiefnemer van een netwerk van Marokkaanse moskeeën in Limburg dat zich bezig houdt met jeugdproblematiek en de maatschappelijke rol van de moskeeën. In Helden is hij bestuurslid van de Marokkaans/Turkse moskee en na de brand verzet hij veel werk voor de nieuwe moskee Assalaam. Van 2000 tot en met 2008 is hij voorzitter van de Stichting Marokkaans Islamitische Belangen. Landelijk is hij kaderlid van SMT, SMN en de ouderenorganisatie MOBiN.

Zonder te weten wat hem boven het hoofd hangt is Mohammed El Amriti 's ochtends door zijn vrienden met een smoes thuis opgehaald en meegenomen naar Utrecht. "Het is belangrijk dat je er bij bent, dan zie je de oude bekenden weer eens. Bovendien komt de minister en dat maak je niet elke dag mee". Iets dergelijks moet er gezegd zijn om hem mee te krijgen. Na een aantal lezingen en discussies is het dan zover. Farid Azarkan kondigt de prijsuitreiking aan en "niemand" weet nog wie de gelukkigen zijn. Niemand? Nee, eigenlijk weet de halve zaal het al, behalve de twee winnaars zelf.

Als Mohammed aan de beurt is, wordt eerst een overzicht gegeven van waar hij allemaal mee bezig is geweest, nog zonder zijn naam te noemen. Nog steeds heeft hij niets in de gaten. "Pas toen de ijzergieterij in Tegelen genoemd werd kreeg ik het warm. Toen pas drong het tot me door dat ze mij bedoelden", zegt hij later. Onder een welverdiend applaus wordt Mohammed naar voren geroepen en kan hij de plaquette en de bloemen in ontvangst nemen. En dan moet hij ook nog iets zeggen. "Dat doe ik maar heel kort want ik ben hier helemaal niet op voorbereid" aldus Mohammed.

Helden kan trots zijn op zijn Marokkaanse burgers en zeker op mensen zoals Mohammed el Amriti. Hij en veel andere Heldense Marokkaanse Nederlanders zijn een voorbeeld voor de gemeenschap, tot ver buiten Helden. Het feest werd afgesloten met een gezamenlijk diner in het vroegere stationsgebouw. Symbolisch is dit wel deze bijeenkomst in een vroeger station, nu spoorwegmuseum. Velen zullen zich de vrije uren herinneren die ze vroeger hebben doorgebracht in een stationsrestaurant. "In de winter was het er warm, je trof er altijd landgenoten, koffie en thee waren er goedkoop en je kon blijven zitten zolang je wilde" vertelt één van de andere gasten. "Maar voor velen was het ook de plek die hen herinnerde aan hun komst naar Nederland en waar ze konden dromen van terugkeer naar huis".

Latifa Lazaar

Latifa Lazaar is geboren in Kenitra. Zowel professioneel als in haar werk als vrijwilligster heeft ze zich al vanaf het begin van de jaren '80 op allerlei manieren ingezet voor de belangen van Marokkaanse vrouwen. Zoals vrouwenrechten, emancipatie en participatie van vrouwen, Mudwannah, remigratie en gedwongen achterlating, werk voor vrouwen en in de Stichting Kezban tegen huiselijk geweld.

(Kleding)Hulp is dichterbij dan U denkt!

Soms is er een periode in het leven, dat het even niet meezit. Je moet puzzelen en plannen om alles rond te krijgen. Je zult toch moeten eten, je vaste lasten betalen en voldoen aan je verplichtingen. Dan behoort die nieuwe jas, de vervanging van de schoenen of die warme trui niet tot de mogelijkheden of moet de aankoop wéér uitgesteld worden.

Toch is ook voor deze situaties hulp dichterbij dan u denkt. Limburg kent een officieel erkende maatschappelijke organisatie, genaamd Kledingbank Limburg. Kledingbank Limburg voorziet gratis in nieuwe (of zo goed als nieuw) kleding en schoenen die helemaal passen in het huidige modebeeld. Kledingbank Limburg is er voor álle Limburgers die voor korte of langere tijd afhankelijk zijn van (kleding-) ondersteuning. Dus ook voor u!

4

Verwijzing vragen

Wanneer u in aanmerking wilt komen voor kledingsteun, dan kunt u een verwijzing vragen bij de afdeling sociale zaken van uw gemeente. De medewerker van deze afdeling wijst u dan ook op andere mogelijkheden ter ondersteuning, die op uw situatie van toepassing zijn.

Verstrekt uw gemeente geen verwijzing voor Kledingbank Limburg, dan kunt u gebruik maken van andere erkende hulpverleners, zoals uw huisarts, maatschappelijk werk,

ouderenvereniging, thuiszorg en gehandicaptenplatform. Zij kunnen dan uw verwijzing in orde maken. Uw verwijzing zal overigens nauwelijks persoonlijke informatie bevatten omdat wij vertrouwen op de deskundigheid van de erkende hulpverleners.

En dan .....

Wanneer u beschikt over een verwijzing dan kunt u telefonisch een afspraak maken met het Uitgiftecentrum van Kledingbank Limburg. Het telefoonnummer is 06 21 29 32 56. Dit Uitgiftecentrum aan de Veestraat 5a te Linne beschikt over voldoende parkeergelegenheid en de busdienst van Veolia stopt voor de deur.

De medewerkers van Kledingbank Limburg zijn u graag behulpzaam bij het kiezen, combineren en passen van de kleding die uw voorkeur heeft. U bent van harte welkom!

Meer informatie?

Kledingbank Limburg, St. Joosterweg 7, 6051 HE Maasbracht.

Infolijn 06 18 03 52 79

E Info@kledingbank-limburg.nl

I www.kledingbank-limburg.nl

Antje Award voor Malika Zaäboul

Zondag 7 maart is in de ontmoetingsruimte van woonzorg-complex Zuyderborgh in Weert de Antje Award 2010 uitgereikt. Deze award wordt gegeven aan een bijzondere vrouw die betaald of als vrijwilliger in de Weerter samenleving een inspirerende rol speelt, door een bijdrage te leveren aan de bewustwording van de individuele vrouw en de verbetering van de

maatschappelijke positie van vrouwen. De prijs voor 2010 is uitgereikt aan Malika Zaäboul.

Malika is geboren in Marokko, is gehuwd, heeft twee zoons en werkt fulltime als kinderverpleegkundige in het St. Jans Gasthuis. Daarnaast vervult ze diverse functies:

- voorzitter van de Verpleegkundigen Adviesraad (V.A.R.)
- raadslid van de PvdA sinds 2002 en lid van de raadscommissie Algemene Zaken
- lid van de ouderraad BS de Zevensprong Moesel
- de werkgroep Organisatie Internationaal Kinderfestival Weert.
- Ook is ze actief bezig met een programma meer bewegen voor allochtone vrouwen.

Zij is een waardige Antje 2010, die al jaren een bijdrage levert aan de bewustwording van de individuele vrouw van de toekomst en/of een bijdrage levert aan de verbetering van de maatschappelijke positie van vrouwen.

Kortom een Weerter vrouw die zich inspant voor vrouwen en door haar omgeving als voorbeeld gezien mag worden.

Internationale Vrouwendag in het Centrum voor Diversiteit te Heerlen

Ieder jaar wordt op 8 maart Internationale Vrouwendag gevierd. Dat gebeurde voor het eerst op initiatief van Clara Zetkin op de internationale vrouwenconferentie in Kopenhagen in 1910 waaraan 100 mannen en vrouwen deelnamen uit zeventien landen. De directe aanleiding was de massale staking op 8 maart 1908 in de Verenigde Staten van vrouwen in de textiel- en kledingindustrie. Zij stredden voor een achturige werkdag, betere arbeidsomstandigheden en kiesrecht. Aanvankelijk stond de strijd voor algemeen kiesrecht centraal. De jaren daarop werden in een groeiend aantal landen op 8 maart demonstraties en vergaderingen gehouden.

De Eerste Wereldoorlog maakte een einde aan dit gebruik. Met de opleving van de feministische beweging in de jaren zestig is de belangstelling voor een internationale vrouwen dag weer teruggekomen en sinds de jaren zeventig wordt er in veel landen aandacht aan besteed. In veel landen is 8 maart een officiële feestdag en in 1978 is de dag door de Verenigde Naties als feestdag erkend. Vanaf 1978 wordt ook in Nederland door veel vrouwengroepen gezamenlijk 8 maart gevierd. De bedoeling van de dag is opnieuw de gemeenschappelijke belangen van vrouwen naar voren te brengen. Dat is ook de reden dat het Europees parlement ieder jaar de Internationale Vrouwendag viert. Plaatselijk vullen vrouwen deze dag op hun eigen manier in.

Het Centrum voor Diversiteit te Heerlen vierde de Internationale Vrouwendag op 7 maart samen met ongeveer 50 vrouwen met diverse culturele achtergronden. Doel van de dag was allochtone vrouwen samen te brengen rondom gezamenlijke belangen van vrouwen, ongeacht hun herkomst en hen samen daarover te laten nadenken en discussiëren. “De vrouwen hebben voor een deel dezelfde voorgeschiedenis als migrant of als kind daarvan. Ze kunnen van elkaar leren doordat ze deels dezelfde problemen hebben doorgemaakt maar de één is verder met het vinden van oplossingen dan de ander”, zegt Hanan Maazouzi, namens het Centrum betrokken bij deze Internationale Vrouwendag. “Belangrijk is ook dat vrouwen samen deze dag organiseren. Het Centrum neemt dan wel het initiatief en biedt hulp maar voor een groot deel is het hun dag. Het programma hebben we bijvoorbeeld samen opgesteld”.

In Heerlen werd een inleiding gehouden over diversiteit in de zorg door een vertegenwoordigster van het bedrijf Multizorg en Welzijn. Dit bedrijf is geheel door (allochtone) vrouwen opgezet en heeft zich gespecialiseerd in multiculturele zorg. Daarnaast discussieerden de vrouwen over thema's die vrouwen belangrijk vinden. Zoals puberteit, relaties met andere culturen, gezondheid, gezinsleven in combinatie met werk en persoonlijke ontwikkeling. “Hiermee kunnen de vrouwen elk op hun eigen manier aan hun emancipatie werken”, aldus Hanan. Naast deze serieuzere zaken was er ook ruimte voor andere activiteiten in de vorm van workshops henna schilderen, gezichtsverzorging, epilieren met touw, DJ en koffiedik kijken. De vrouwen konden kennis maken met de manier waarop

vrouwen uit andere culturen met deze zaken omgaan of nieuwe technieken leren. Als je in Nederland zegt: dat is koffiedik kijken, dan zeg je dat je iets niet weet en dat je er alleen maar naar kunt raden. In andere culturen kun je er wel iets mee te weten komen, tenminste als je erin gelooft. Je drinkt dan een kop koffie met drab op de bodem. Tegelijk doe je een wens. Als het kopje leeg is, leg je het schoteltje er omgekeerd op. Dan draai je het hele zaakje om en tilt het kopje voorzichtig op. Als het schoteltje er aan blijft hangen komt je wens uit.

Deze dag werd georganiseerd als samenwerkingsproject van het Centrum voor Diversiteit en de vrouwen. Het Centrum zorgde onder andere voor faciliteiten, zaal, uitnodigingen en vooral ook meedenken over de inhoud van de dag. De vrouwen namen een aantal taken op zich op de dag zelf, zorgden voor PR via hun netwerken, hielpen mee het programma voor te bereiden en droegen onderwerpen aan voor discussie. “Door op deze manier samen te werken voelen vrouwen zich serieus genomen en zijn ze als vrijwilliger een voorbeeld voor hun achterban. De ervaringen die ze hier opdoen geven ze door aan hun dochters en andere vrouwen in hun omgeving” zegt Hanan Maazouzi. “Als ze zo bezig kunnen zijn dan zie je dat ze heel snel tot een team komen dat samenwerkt ongeacht etnische verschillen. In dat opzicht liggen ze een stuk voor op veel mannen. Status speelt bij hen geen rol en waardering krijgen ze als de dag waaraan ze samen gewerkt hebben goed geslaagd is. En dat is ook gebeurd”.

Meer info over deze dag

Hanan Maazouzi, Centrum voor Diversiteit Heerlen.
Telefoon 045 571 40 14 of hanan@centrumvoordiversiteit.nl

Pleegzorg in discussie

Pleegzorg is voor veel mensen nog een onbekend verschijnsel. Speciaal voor moslimouders kleven er nogal wat vragen aan pleegzorg. Toch zijn er veel gezinnen en kinderen die er gebruik van maken. Voor kinderen uit moslimgezinnen zijn echter moeilijk pleeggezinnen te vinden, vooral door onbekendheid met de pleegzorg. Het PPM organiseerde daarom op 11 december 2009 te Heerlen een bijeenkomst over pleegzorg. Deze bijeenkomst stond onder leiding van Yassin El Forkani, jongerenimam uit Slotervaart Amsterdam. Mevrouw Sandra Visser (wervingsfunctionaris voor de William Schrikkerstichting) hield een inleiding.

6

Het is onverwacht druk op deze avond, blijkbaar leeft het onderwerp toch meer dan sommigen misschien denken. In Nederland verblijven 25.000 kinderen in pleeggezinnen. Enkele duizenden wachten in een internaat of een crisisgezin op plaatsing. Elk jaar komen er 1000 kinderen bij. Natuurlijk gaan er ook weer kinderen vanaf. Dat gebeurt als ze 18 jaar oud worden of als ze teruggaan naar hun eigen ouders. Pleegzorg betekent dus niet dat kinderen nooit meer teruggaan naar hun ouders. Voor sommige kinderen is dat helaas niet mogelijk, maar in principe wordt er altijd naar gestreefd de kinderen weer terug te laten gaan. Er zijn allerlei redenen waarom kinderen gebruik moeten maken van pleegzorg. Meestal gebeurt dat als gevolg van grote problemen in het gezin. Uithuisplaatsing kan gedwongen gebeuren maar ook vrijwillig. De rechter beslist elk jaar opnieuw hierover. In een aantal gevallen lukt het om een kind te plaatsen bij familie van de ouders. De band met de eigen ouders wordt ook zoveel mogelijk in stand gehouden als dat kan.

Adoptie

Adoptie is iets heel anders. Dan krijgen kinderen definitief nieuwe ouders en een nieuwe naam. De band met de biologische ouders wordt dan verbroken. Dit laatste is ook een van de misverstanden die vanavond opgehelderd worden.

Voor veel moslims is adoptie om religieuze redenen verboden. Een kind moet de naam van zijn ouders blijven dragen. Bij pleegzorg blijft het kind de naam van de eigen ouders dragen. Zij blijven ook de ouders maar kunnen alleen een bepaalde periode niet zelf voor het kind zorgen. In de discussie komt naar voren dat dit in de Islam wel toegestaan is en zelfs zeer gewaardeerd wordt.

Pleegouders

Een belangrijk probleem is het gebrek aan moslim pleegouders. De instellingen voor pleegzorg willen de kinderen het liefst plaatsen in een pleeggezin dat past bij de religieuze en culturele achtergrond van de eigen ouders. Helaas lukt dat vaak niet voor moslimkinderen wegens gebrek aan moslim pleegouders. Erkend wordt dat het navolgen van religieuze voorschriften voor de kinderen dan vaak moeilijk is. Bijvoorbeeld wat betreft halal eten. De kinderen leven in een gewoon gezin en nemen daarin zo min mogelijk een aparte positie in. Ze zijn vaak te jong om zelf al op alle regels te kunnen letten en veel pleegouders kennen deze regels onvoldoende. Bij de plaatsing wordt daar overigens wel aandacht aan geschonken maar in de praktijk lukt het navolgen van de voorschriften vaak niet. De beste oplossing zou zijn als er meer moslim pleegouders zouden komen.

Mevrouw Visser belooft dat ook de informatie naar niet moslim pleegouders waar mogelijk nog eens verbeterd zal worden maar kan geen garantie geven dat het dan goed komt. Overigens kun je niet zomaar pleegouder worden. Nieuwe pleegouders worden zorgvuldig gescreend, voorbereid en getraind. Als ondanks de goede voorbereiding een plaatsing toch niet goed verloopt, dan volgt meestal plaatsing bij andere pleegouders. Ook de eigen ouders van het kind worden begeleid, mede om uit de problemen te komen en om te bekijken of het

kind later weer terug kan. Waar dat kan, blijven deze ouders ook betrokken bij de opvoeding als hun kind uit huis geplaatst is.

Voor veel mensen in de zaal blijkt dit onderwerp nog erg nieuw te zijn. Pleegzorg zoals in Nederland komt in veel moslimlanden weinig of niet voor. Daar worden kinderen zoveel mogelijk door de eigen familie opgevangen. In Nederland is het leven voor veel mensen al moeilijk genoeg. Ze kunnen er vaak geen pleegkind bij hebben. Toch vraagt mevrouw Visser of mensen hierover na willen denken want de behoefte is groot. De heer El Forkani sluit zich hierbij aan.

Meer informatie

Wie meer wil weten over pleegzorg kan contact opnemen met mevrouw Sandra Visser van William Schrikker pleegzorg: svisser@wsg.nu of 06 46 60 15 12 of 020 398 97 77. Zie ook: www.wsg.nu. Het complete verslag van de bijeenkomst is beschikbaar via het secretariaat van PPM of de website van PPM www.ppmlimburg.nl

Verslag bijeenkomst “Elke stem telt”

27 maart 2010 te Helden

In de toelooop naar de gemeenteraadsverkiezingen van maart heeft PPM verspreid over Limburg vele informatiebijeenkomsten gehouden om de (allochtone) kiezers ervan te overtuigen dat hun stem belangrijk is. Dit geldt uiteraard ook voor de komende parlementsverkiezingen.

De bijeenkomst van 27 maart is een eerste aanzet in een reeks van activiteiten die over geheel Limburg hun beslag moeten krijgen. Aan het eind van de bijeenkomst moeten er concrete afspraken liggen over hoe nu verder tot en met 9 juni.

Inleiding door Selçuk Oztürk

Regelmatig krijgt hij de vraag “kan 1 stem zoveel verschil maken? De meerderheid bepaalt toch! En wij zijn een minderheid.” Ja, die ene stem kan het verschil maken, is dan het antwoord van Selçuk. In de praktijk blijkt nog steeds dat veel mensen niet gaan stemmen. Mogelijk komt dit doordat politici de verwachtingen van de mensen niet hebben kunnen waarmaken. Maar door te stemmen kunnen bewoners er wel voor zorgen dat die mensen in de politiek terecht komen, die een beweging in gang kunnen zetten. Een beweging die zeker in de huidige tijd van belang is waar we te maken krijgen met forse bezuinigingen bij de overheid en bedrijfsleven. Het verlies van banen is daarvan een gevolg.

De PVV krijgt een steeds grotere achterban zo blijkt uit de peilingen. Hoe kunnen we dit een halt toeroepen? De enige manier is om te gaan stemmen op 9 juni en daardoor andere politici de kans te bieden met een goed verhaal de ideeën van de PVV te weerleggen.

Inleiding door Bouchaib Saadane

Op welke wijze kunnen we vanuit PPM een aantal acties uitzetten in samenwerking met (zelf)organisaties om onze achterban te mobiliseren om op 9 juni te gaan stemmen? En hoe overtuigen we hen van het belang om te gaan stemmen? Dat zijn de vragen waarop we tijdens deze bijeenkomst een antwoord moeten formuleren. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling om politieke voorkeuren uit te dragen.

PPM heeft het initiatief genomen en wil in het vervolgtraject als coördinator optreden. Daar waar nodig kan PPM ondersteuning en faciliteiten bieden aan de (zelf)organisaties bij de uitvoering van hun activiteiten.

Workshops

8

In 3 workshops (jongeren, vrouwen en zelforganisaties/moskeeën) gaan de aanwezigen concreter in op mogelijke actiepunten en bijdragen die men zelf kan leveren om het doel van de bijeenkomst van vandaag te realiseren. Heel duidelijk komt hier naar voren dat het blijven verstrekken van informatie en voorlichting heel goed werkt, zowel in je directe omgeving als in groter verband tijdens bijeenkomsten. Organiseer bijeenkomsten ook heel gericht voor de doelgroep die je wilt bereiken. Met behulp van zelforganisaties kan op lokaal niveau heel gericht gewerkt worden.

Ook de rol van de Imam komt aan bod. Aanwezigen zien voor de imam een duidelijke rol weggelegd bijv. tijdens het vrijdaggebed.

Men is overtuigd dat door het betrekken van jongeren bij de uitvoering van activiteiten en gebruik te maken van de moderne media je deze groep beter bereikt. Het inzetten van de dialoogbus (Maecon) bij diverse activiteiten en bijeenkomsten. De opzet van deze bus is immers om met elkaar in dialoog te gaan.

Natuurlijk mogen de media in dit traject niet ontbreken. Persoonlijke benadering is een uitstekende manier om je achterban of doelgroep te bereiken. Blijf – als ambassadeur – dagelijks de boodschap uitdragen hoe belangrijk het is om te gaan stemmen. Doe dit in je familie- en kennissenkring maar ook daarbuiten. Richt je vooral op de mensen die nu nog niet gaan stemmen.

De vrouwengroep in de Moskee Helden wil voorlichtingsbijeenkomsten gaan organiseren om de eigen achterban te mobiliseren om te gaan stemmen.

Het complete verslag is beschikbaar via het secretariaat van PPM en te lezen op de website.

